Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť,

ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev?

Pozrite na nebeské vtáctvo, že nesejú ani nežnú, ani nezhromažďujú do stodôl,

a váš nebeský Otec ich živí! A či ich vy o veľa neprevyšujete?

A kto z vás starajúc sa môže pridať k veľkosti svojej postavy jeden lakeť?

A o odev prečože sa staráte? Považte poľné ľalie, ako rastú: nepracujú ani nepradú;

a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol tak odiaty ako jedna z nich.

Ak teda poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra môže byť hodená do pece, Boh tak odieva,

či azda vás nie o veľa viacej? Ľudia malej viery! Nestarajte sa teda a nehovorte:

Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodejeme?

Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete.

Teda nestarajte sa o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň sa bude starať o svoje veci.

Dosť má deň na svojom trápení.

Matúš 6:25-32 a 34

Pri čítaní Kázne na hore, do ktorej tento text Písma patrí, je pre nás dôležité vždy mať na pamäti, komu bola kázeň v prvom rade určená. V modlitbe Pána je zase potrebné zdôrazniť fakt, že nie každý má právo volať (nazývať) Boha svojím Otcom.

Všetci sme Božie stvorenia, ale nie každý z nás je pravým, ozajstným Božím dieťaťom. Písmo učí, že predtým, než by sme mohli nazvať Boha „Otcom“, musíme zažiť duchovné obrátenie. Niekedy sa to nazýva aj nové narodenie, prostredníctvom ktorého smieme vstúpiť do nového duchovného vzťahu s Pánom.

Pri čítaní vyššie citovanej pasáže Písma ste si možno všimli, ako Ježiš kladie dôraz na dôležitý rozdiel medzi veršami 31 a 32. Pán tam hovorí: „Nestarajte sa teda a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodejeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete.“ Vidíme, ako Ježiš hovorí o dvoch kategóriách ľudí: tých, ktorí považujú Boha za svojho nebeského Otca, a tých, ktorí sú v Písme opísaní ako „pohania“. Skutočným (pravým) veriacim hovorí: Nemusíte sa trápiť a znepokojovať sa o tieto veci, pretože máte Otca v nebesiach, ktorý sa o vás stará. Trápením a znepokojovaním sa správate, ako keby ste boli pohania, ktorí nemajú milujúceho a starostlivého Otca v nebesiach. Pre nich je prirodzené znepokojovať a trápiť sa, pretože nemajú osobný vzťah s Bohom; nikdy

sa znova duchovne nenarodili, nikdy sa neobrátili, takže sú bez kontaktu s Pánom.

Nemali by sme teraz rozmýšľať o slove „pohan“ ako o slove vzťahujúcom sa len na primitívnych ľudí, ktorí veria v mnohých bohov alebo modly. Neuvažujme ani len o tých, ktorí si hovoria ateisti. Nie, pohania sú v tomto kontexte tí, ktorí nemajú žiaden osobný vzťah s Pánom, aj keď o sebe tvrdia, že sú zbožní.

Aká je vlastne charakteristika týchto ľudí? Jednou zo zrejmých vlastností týchto ľudí je, že rozprávajú, zaujímajú a znepokojujú sa takmer výlučne pre také veci, ako sú potraviny, nápoje a oblečenie. Inými slovami, to sú ich horizonty a málokedy pozerajú a vidia za ich obzor. Stačí sa v novinovom stánku pozrieť na nejaký časopis a vidíme, že tieto slová stále platia aj v dnešnej dobe. Nie je pravdou, že väčšina ľudí sa skutočne zaujíma len o materiálne veci? Aj keď pripustíme, že mnohé z týchto vecí sú zaujímavé, užitočné a istým spôsobom nás určite uspokojujú, môžu mať pre našu dušu neblahé následky. Ale koľko ľudí si nájde čas na čítanie Biblie v snahe nájsť a pochopiť to, čo ich Boh chce naučiť prostredníctvom svojho Svätého slova?

Toto je kontext, v ktorom k nám Pán Ježiš hovorí. Veriacim hovorí: Nebojte, nestrachujte sa o svoje telesné, materiálne potreby, pretože máte Otca v nebi, ktorý má o vás oveľa väčší záujem, než má o zvieratá a rastliny a napriek tomu zaopatruje ich potreby úžasne a pravidelne. Tak prečo by nemal zaopatrovať aj vás? Neveriacim Ježiš hovorí: Vidno, že ste pohania a nie ste praví kresťania podľa toho, ako sa mimovoľne ženiete za materiálnymi, hmotnými vecami, ako keby duchovné skutočnosti neexistovali. Aké drsné bude ale pre týchto ľudí prebudenie v deň posledného súdu, keď zistia, že všetky hmotné (materiálne) veci, ktorými sa obklopovali a o ktoré sa starali, boli úplne nedostatočné pre ich prípravu na večnosť.

Nuž, zatiaľ sme hovorili len v negatívnom zmysle, ale teraz chceme stručne hovoriť o pozitívnej stránke Ježišovho učenia. V skutočnosti vo verši 33 (Matúš 6) nájdeme tieto slová: „Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko (ostatné) vám bude pridané.“ Čo znamená hľadať najprv kráľovstvo Božie?

Znamená to, že nebeským veciam musíme dať absolútnu prednosť; musíme chcieť, aby nad našimi životmi a životmi ostatných vládol jedine Pán. Ide o rovnaký princíp, aký nachádzame, keď skúmame modlitby Pána, kde čítame: „Príď kráľovstvo Tvoje, buď vôľa Tvoja.“ To znamená, že by sme si mali želať úplné odovzdanie, podriadenie sa Pánovi v každom aspekte nášho života. Je to aj tvoja túžba, drahý čitateľ? Otázkou v tomto prípade nie je, či si to už dosiahol, pretože to nie je jednoduché. Ak ti ale táto túžba chýba, musíš sa vážne sám seba pýtať, či si vôbec kresťanom.

Čo potom znamená hľadať Božiu spravodlivosť? Nuž, vysvetlenie je celkom jednoduché. Keď už Boh daroval človeku spasenie, jeho cieľom je, aby túto osobu privádzal každý deň k dokonalosti. Pán chce, aby sa jeho deti viac a viac podobali Kristovi v spôsobe, akým žijú svoje životy. Typickou črtou skutočného, pravého veriaceho je túžba byť viac a viac svätým, čistým, láskavým, ohľaduplným, viac verným, poctivým. Takže to, čo Ježiš hovorí, je, aby sme namiesto starostí a obáv o materiálne veci svoju pozornosť zamerali na nebo a na duchovné skutočnosti. Naším prianím musí byť to, aby bol Boh, náš Kráľ, v našom živote a v živote druhých vyvýšený a poctený. Kresťan musí mať na pamäti, že jeho skutočným domovom je nebo a svoj život na tejto zemi by mal žiť vo svetle tejto skutočnosti. Čím sa myslí, že bude hľadať Božiu spravodlivosť, to jest žiť život, ktorým bude Krista viac velebiť a uctievať a sám túžiť po tom, aby bol jemu zo dňa na deň viac a viac podobný.

Čo sa stane, keď bude človek najprv hľadať Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť? Zistí, že Boh bude rovnako zabezpečovať aj jeho dočasné, pozemské potreby. Nenabádame azda k tomu, aby sme si teraz ľahli a nechali všetko na Boha? Vôbec nie! Samotný akt hľadania jeho kráľovstva a jeho spravodlivosti naznačuje, že je človek zaneprázdnený činením Božej vôle. Rozmýšľajme o Pánovi Ježišovi. Nikto nehľadal Božie kráľovstvo viac ako on a nikto nežil spravodlivejší život ako on. Ale musíme tiež dodať, že nikto nežil rušnejší a zaneprázdnenejší život ako on.

Možno o tom už viete, že ste doteraz žili pre materiálne veci tohto života a preto spadáte pod Ježišovu definíciu pohana. Aký zmysel má honba a starosť o materiálne veci v živote, ak Boha stále ignorujete, ignorujete jeho kráľovstvo a jeho spravodlivosť? Čo zo všetkého najviac potrebujete, je, aby ste boli v správnom vzťahu s Pánom. Musíte sa obrátiť k Bohu s priznaním, že ste sa príliš venovali materiálnym veciam tohto života a nie potrebám vašej duše. Nezaujímali ste sa o to, či sa k vám Boh priznáva, nestarali ste sa o to, aby ste sa mu podvolili, umožnili mu vládnuť vo vašom živote, radšej ste žili sami pre seba. Vo vašej situácii existuje len jedno riešenie; musíte prosiť Pána, aby vám odpustil všetky vaše hriechy a prevzal kontrolu nad vaším životom. Dobrou správou je, že Ježiš zomrel na kríži práve pre takých ľudí, ako ste vy. Poproste ho, aby vás zachránil práve teraz.